QURAN (POLISH)

68 - Al-Qalam

1. Nun. Na piÃ³ro i na to, co oni zapisuja!

2. Ty nie jestes, z laski twego Pana, czlowiekiem opetanym!

3. Zaprawde, dla ciebie bedzie z pewnoscia nagroda nalezyta!

4. Zaprawde, ty jestes obdarzony wspanialym charakterem!

5. Zobaczysz niebawem, i oni zobacza,

6. ktÃ³ry z was jest doswiadczony.

7. Zaprawde, twÃ³j Pan wie najlepiej, kto zbladzil z Jego drogi; i On zna najlepiej tych, ktÃ³rzy ida droga prosta.

8. Nie sluchaj wiec tych, ktÃ³rzy obwiniaja o klamstwo!

9. Oni by chcieli, zebys byl lagodny, to i oni byliby lagodni.

10. Nie sluchaj wiec: zadnego skorego do przysiegi, nedznego;

11. potwarcy, szerzacego kalumnie;

12. tego, ktÃ³ry przeszkadza dobru; napastnika, grzesznika;

13. grubianina, i do tego intruza,

14. nawet gdy on posiada majatek i synÃ³w!

15. Kiedy mu sa recytowane Nasze znaki, on mÃ³wi: "To sa basnie dawnych przodkÃ³w!"

16. My napietnujemy go na ryju!

17. Oto doswiadczylismy ich tak, jak doswiadczylismy wlascicieli ogrodu, kiedy przysiegali, iz z pewnoscia zbiora plony rano,

18. a nie uczynili zadnego zastrzezenia.

19. Wtedy nawiedzilo go nieszczescie od twego Pana, podczas gdy oni spali,

20. i rankiem byl on calkowicie sciety.

21. Oni zas wzywali sie wzajemnie rankiem:

22. "Chodzciez na wasze pole wczesnie, jesli sie zabieracie do scinania!"

23. I wyruszyli w droge, rozmawiajac cicho miedzy soba:

24. "Zeby zaden biedak nie wszedl tu dzis, wbrew waszej woli."

25. I poszli rankiem, zdecydowani co do celu wyznaczonego.

26. Kiedy wiec go zobaczyli, powiedzieli: "Doprawdy zbladzilismy!

27. Wcale nie zostalismy wszystkiego pozbawieni!"

28. Najbardziej umiarkowany z nich powiedzial: "Czyz wam nie mÃ³wilem? Dlaczego nie glosicie chwaly Boga?"

29. Powiedzieli: "Chwala niech bedzie naszemu Panu! Zaprawde, bylismy niesprawiedliwi!"

30. Wtedy oni zwrÃ³cili sie jeden do drugiego, ganiac sie wzajemnie.

31. MÃ³wili: "Biada nam! Zaprawde, bylismy buntownikami!

32. Lecz, byc moze, nasz Pan da nam w zamian cos lepszego od niego. Zaprawde, my do naszego Pana kierujemy nasze pragnienia!"

33. Taka jest kara! Lecz kara zycia ostatecznego jest wieksza. O, gdybyscie wiedzieli!

34. Zaprawde, dla ludzi bogobojnych u Pana sa Ogrody Szczesliwosci!

35. Czyz My potraktujemy tych, ktÃ³rzy poddali sie calkowicie, tak jak grzesznikÃ³w?

36. CÃ³z z wami? Jak sadzicie?

37. Czy nie macie Ksiegi, w ktÃ³rej znajdujecie pouczenie?

38. Zaprawde, w niej jest dla was to, co z pewnoscia wybierzecie!

39. I czy nie macie Naszej przysiegi siegajacej az do Dnia Zmartwychwstania? Zaprawde, wasze bedzie to, co wy sami osadzicie!

40. Zapytaj ich, ktÃ³ry z nich to zagwarantuje?!

41. Albo czy oni maja wspÃ³ltowarzyszy?* Wtedy niech przyprowadza swoich wspÃ³ltowarzyszy - jesli sa prawdomÃ³wni -

42. w Dniu, kiedy odslonia sie nogi i kiedy wezwani do oddania poklonÃ³w nie beda mogli tego uczynic;

43. beda mieli opuszczone spojrzenia i okryje ich ponizenie, poniewaz byli wzywani do oddania poklonÃ³w, kiedy jeszcze byli zdrowi i cali.

44. Pozostaw Mnie wiec z tymi, ktÃ³rzy za klamstwo uznali to opowiadanie! My poprowadzimy ich stopniowo tak, iz oni wcale nie beda wiedzieli.

45. I Ja dam im zwloke, lecz MÃ³j podstep jest niezachwiany.

46. Czy ty ich zapytasz o wynagrodzenie, skoro sami sa obciazeni dlugiem?

47. Albo czy maja ukryta wiedze i czy ja zapisuja?

48. Czekaj wiec cierpliwie na rozstrzygniecie twego Pana i nie badz jak "czlowiek ryby", wtedy gdy krzyczal, kiedy byl udreczony.

49. Gdyby nie dosiegla go dobroc jego Pana, to zostalby wyrzucony na pustkowiu jako czlowiek wzgardzony.

50. Ale wybral go jego Pan i umiescil miedzy sprawiedliwymi.

51. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy nie wierza, gotowi sa wywrÃ³cic cie swoimi spojrzeniami; kiedy slysza napomnienie, mÃ³wia: "Zaprawde, on jest opetany!"

52. Lecz to nie co innego, jak tylko przypomnienie dla swiatÃ³w!